Fotojurnalism

CURS 4
Principii de estetică în fotografie

Impactul unei fotografii, dincolo de realitatea prezentată, constă într-un mesaj limpede
Punerea în valoare a subiectului presupune, cel mai adesea, folosirea unor principii estetice clasice (*totuşi, uneori, încălcarea inspirată a acestor principii poate duce la imagini foarte reuşite*)
Compoziţia
claritatea mesajului este legată de felul în care sunt puse în aplicare principiile de compoziţie.
o fotografie este bine compusă:
când *centrul de interes* se evidenţiază uşor,
când este *echilibrată* şi
când *perspectiva* e corectă.

În fotografie se aplică, în mare măsură, principiile estetice valabile în pictură.
Una dintre cele mai importante reguli este denumită regula treimilor. Conform acestei reguli, există patru *puncte forte* şi patru *linii forte* ale imaginii.

Se recomandă folosirea punctelor forte pentru plasarea celor mai importante elemente din fotografie.

Excepţii
atunci când subiectul fotografiat prezintă simetrie se recomandă folosirea centrului de simetrie ca punct de maxim interes al fotografiei.
EX. *o ţintă de tir, undele făcute de o piatră aruncată în apă*
Liniile care dau personalitate compoziţiei fotografice sunt:
Liniile forte orizontale
Liniile forte verticale
diagonalele
Liniile forte ale imaginii
liniile forte ale cadrului (orizontalele şi verticalele care împart fiecare latură în trei segmente egale)
Diagonalele
Diagonala ascendentă (sau diagonala forte) porneşte din colţul stâng jos şi urcă spre colţul situat în dreapta sus, iar

diagonala descendentă (sau diagonala slabă) porneşte din stânga sus şi coboară spre dreapta jos.

Secţiunea de aur

raport armonios, cunoscut încă din antichitate, între două mărimi inegale şi exprimat întotdeauna printr-un număr constant (aprox.1,61 sau 0,61)

folosindu-se latura şi diagonala pătratului se realizează un dreptunghi armonios

Fotografierea subiectelor dinamice

Specificul fotografierii subiectelor în mişcare este determinat de faptul că privitorul continuă mental traiectoria obiectului.

Subiecte în mişcare

SUGESTIE: obiectele aflate în mişcare nu se vor plasa la marginea cadrului, ci într-o zonă care permite continuarea mentală a mişcării.

EX: Un cal în mişcare, cu direcţia de deplasare dreapta-stânga, nu va fi plasat aproape de marginea stângă (privitorul va continua mişcarea la modul imaginar, *„scoţându-l din cadru")*

TEHNICA DE REALIZARE : panning

"Efectul gravitaţional"

privitorul este tentat să continue mental traiectoria sportivului în sensul indicat de braţele acestuia.

Acesta este unul dintre motivele care au determinat plasarea sportivului în partea stângă a cadrului.

Perspectiva

Fotografia reprezintă la modul bidimensional (pe axele x şi y) o realitate tridimensională (care are în plus axa z). Pentru ca această reprezentare să păstreze şi să redea impresia de spaţialitate, fotografia trebuie să respecte anumite reguli legate de mărimea relativă, ordinea spaţială şi tonalitatea elementelor.

Există două feluri de perspectivă:

aeriană

liniară (dată de mărimea relativă a obiectelor şi de ordinea acestora în spaţiu)

Perspectiva aeriană
Este dată de tonalitatea elementelor ce o compun

Perspectiva liniară

Este dată de mărimea relativă a obiectelor şi de ordinea acestora în spaţiu

Tipuri de perspectivă liniară

În funcţie de felul în care fotograful se poziţionează faţă de linia orizontului, respectiv de *punctul de fugă* al imaginii:

Perspectiva liniară normală
Perspectiva liniară inferioară
Perspectiva liniară superioară

Perspectiva normală
corespunde nivelului ochilor unui om aflat în picioare, care priveşte drept înainte;
linia orizontului e paralelă cu suprafaţa pământului, iar punctul de convergenţă al liniilor paralele se află în acest plan.

Perspectiva superioară

numită şi „a păsării în zbor”
dă o viziune de sus în jos. pentru un obiect înalt, punctul de convergenţă al liniilor se va afla în partea de jos a imaginii, creându-se impresia de dominare a obiectului fotografiat.

Perspectiva inferioară
numită şi „a broaştei”
este aceea în care privim de jos în sus
Liniile paralele converg spre un punct de fugă situat în partea superioară a fotografiei, dând senzaţia că obiectele fotografiate sunt mai mari decât în realitate.

Perspectiva laterală
Persp. axială *Persp. laterală*